

CSAVOSSY
ELEMÉR SJ.

Elmélkedések
ASZENT VÉRRŐL,
KILENCNAPI AJTATOSSÁG KERETÉBEN

KORDA R.T. KIADASA BUDAPEST

ELMÉLKEDÉSEK A SZENT VÉRRŐL

Kilencnapi Ájzatosság keretében

Eredeti kéziratok alapján
főleg szerzetesnők számára közreadja:
P.CSÁVOSSY ELEMÉR S.J.

Budapest, 1939
Korda R.T. kiadása

Nr.271/1939. Imprimatur, Budapestini, die 24.
Martii 1939. Eugenius Somogyi S.J. Praep. Prov.
Hungariae. - Nihil obstat. Dr. Julius Czapik censor
dioecesanus. Nr. 2334/1939. Imprimatur,
Strigonii, die 5. Aprilis 1939. Dr. Joannes Drahos
vicarius generalis.

Korda R.T. nyomdája, Budapest.
(Felelős: dr. Czapik Gyula.)

1. Elmélkedés.

A szentséges Vér tisztelete

I. Előgyakorlat. Látom a Krisztust szerető lelkeket, Krisztus jegyeseit, amint az Oltáriszentség előtt mélyen imába merülve kérik Jézustól az igazi boldogság és életszentség kegyelmét.

II. Előgyakorlat. Ó Jézusom, aki drága Véredet érettünk kiontottad, add meg nekem, hogy ezt a mennyei elrejtett kincset, melyet oly kevesen ismernek, megismerjem, értékeljem, teljes szívemből szeressem, s végre vele egyesülve, szent Szívedben megtaláljam lelkem boldogságát, mennyországát, a Te nagyobb dicsőségedre.

I. pont: A szent Vér a világ legnagyobb kincse, de elrejtett kincs.

Az arany, ezüst, mint a sár, értéktelen a szent Vér mellett, mely lelkünk váltságdíja, tehát végtelen érték, mint maga az Isten.

„Nem aranyon vagy ezüstön, hanem Krisztus drágalátos Véréen vagytok megváltva.” (I. Pét.1,18) – Miért van elrejtve? Mert kincs; mert csak a választottak ismerik, értékelik, használják és szeretik. Hol van elrejtve, hol található ez a mennyei drága kincs, a szentséges Vér?

1. Jézus szentséges Szívében és misztikus Testében, 2. a Kálvárián és a keresztúton, 3. az újszövetség áldozati oltárán a cibóriumban vagy szentségmutatóban, a szentmise alatt a kehelyben, 4.a szentáldozás után a pap és a hívők szívében.

Ki találja meg ezt a legnagyobb kincset? – Aki őszinte vágygal, állhatatosan keresi, és pedig a Szentlélek és a Szűzanya segítségével keresi. – Akarod-e keresni, én lelkem, ezt az „elrejtett kincset”, a saját lelked és az egész világ üdvére? – Ó Jézusom, őszinte szívvel vágyom utána, állhatatosan akarom keresni, s ha megtaláltam: tisztelni, imádni, engesztelni és halálig szívem egész hevével szeretni aka-

rom. Kérlek, méltass erre a kegyelemre, édes Jézusom!

A szent Vér el van rejtve Jézus szentséges Szívében s mégis az egész szent Testet táplálja. Minket, Krisztus misztikus testének tagjait is kell, hogy ez a drága Vér éltesse. És csak azoknak van valódi benső életük, akiket ez a drága Vér éltet, mert ez Jézus élete is. – Sok léleknél a szentséges Vér tisztelete nem tudatos; de ez nem zárja ki, hogy mégis a szent Vér éltsen lelküket; azonban lelki életük nem lehet oly élénk, pezsgő, oly mély és boldog, mint azoké, akik tudatosan tisztelik. Azért igyekezzünk a szentáldozás után minél öntudatosabb lélekkel imádni, üdvözölni a szent Vért, mert épp ettől az imádástól függ a hit, remény, és szeretet növekedése, szóval kegyelmi életünk gyarapodása. „Azért jöttem, hogy életük legyen, s bőségben legyen.” (Ján. 10,10.)

Elindulok tehát a Szentlélekkel és a Szűzanyával az „elrejtett kincs” keresésére. – De hogyan találom meg leghamarabb? A

Szentlélek azt mondja lelkemben, hogy az evangéliumi embert kell követnem, mert amint Jézus mondja: Elment, eladta mindenét, hogy az elrejtett kincset megszerezze. (Mt.13, 44.) – Mit kell nekem eladnom? – Azt, ami helytelen, fölösleges bennem, ami visszatart az Isten felé haladástól, mint a túl sok málha az utazásnál. El kell hagynom, tehát rendetlen vágyaimat, hajlamaimat, fölösleges vagy hiú aggodalmakat, örömöket, szórakozásokat, önző hiú reményeket, szeretéseket, félelmet, nyugtalanságot, stb. Mert csak így szerezhetem meg az imához szükséges lelki nyugalmat, az elmélyedést előkészítő lelki, mennyei békét. – Így a földiektől kiüresített szívvel s szent nyugalommal, békével fölvértézve nem lesz nehéz követnem Krisztusomat a kereszttúton.

Megyek tehát Jézus után a kereszttúton a Kálváriára. – Cirenei Simon is akkor nyerte meg a szent Vért, midőn Jézus szent kereszttjét átkarolta, arcához szorította. Keze, arca tele lett az üdvözítői szentséges Vérrel, amely őt

egészen megváltoztatta s nemcsak őt, de családját is szentté tette. – Veronika szintén a keresztyón leli meg a szent Vért, midőn nemes szívének rajongó tiszteletét, szeretetét bátran, hőiesen kimutatja az édes Üdvözítő iránt. Jézus drága Vérének csöppjeit ajándékozta neki a gyolcskendőbe nyomott arcképpel. – Bánatomban, bajaimban ezentúl a Kálváriára futok s a szent Vérben bűnös lelkem megmosom, felebarátomét is, a pogányok, világszerte tévelygők, betegek, szerencsétlenek lelkét is. A szent Vér forrásának ereje végtelenül fölülmúlja a betszaidai fürdőét, mit remélhetünk tehát, ha hittel belemerítjük beteg lelkünket s a lelkeket?

II. pont: Az újszövetség Kálváriája az oltár.

Ha valahol, úgy itt legbiztosabban megtalálom ezt az elrejtett drága kincset, a szent Vért. – Örömmel, ájtatosan kell tehát szentmisére mennem, minél gyakrabban, s ott kell keresnem, mintegy megvennem a hit, remény, sze-

retet, önmegtagadás árán az óhajtott kincset. – Hittel kell néznem a kelyhet, melyben a „szűzeket nevelő bor”, a Jézust szeretők élete van elrejtve, betakarva. – Szent reménnyel kell kérnem a Vele való egyesülést, megistenülést, a Jézusba való átváltozást. „Aki issza az én Véremet, énbennem marad és én őbenne.” (Ján.6,57.) – Tiszta szeretetemet kell megvallanom, bebizonyítanom forró epedéssel, önző énemnek teljes megsemmisülése és a Jézusba való áthasonulás után. – Ó, egyetlen Jézusom, szánj meg engem! Esdve kérem, hogy nyomorult kis szívem, lázadozó, kevély vérem átalakuljon a Te végtelenül szelíd, önmagát feledő, önmagát megsemmisítő, alázatos, szent Véreddé. Jézusom alázatos szelíd Vére, jöjj az én szívembe! Jézusom, jóságos, irgalmas Vére, egyesülök Veled. Jézusom elrejtett, önmagát feledő Vére, tégy engem Magadhoz hasonlóvá! Jézusomnak szeretettől égő, áldozattá vált szentséges Vére, semmisítsd meg önzésemet, gyávaságomat és gyújtsd fel bennem

az apostoli szeretet tüzét. – Veni Sancte Spiritus!

Megfontoltad-e már, lelkem, mit jelentenek számodra azok a pillanatok, midőn a felnyitott kehelyben imádhatod a szentséges Vért az oltáron? Ekkor Jézusnak mintegy a Szívét nyitja ki, hogy a te gyenge, küszködő szívedet befogadja. Ez az isteni audiencia ideje, ekkor mondja: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradoztok és terhelve vagytok, és én meg enyhítek benneteket.” (Mt. 11,28) – Ezek életünk legdrágább pillanatai. Mert ekkor Jézusunk szentséges Szívének legbelsejét tárja fel előttünk s legelrejtettebb kincsét, drága Vérét önti mintegy a lelkünkre, isteni szerelmének jeléül, gyógyszerül, vigaszul.

Szent Vérével a Szentlelket is újból adja. – Hogyan? A Szentlélek Jézus Lelke.(1.) Midőn tehát Jézus a szentáldozásban hozzám jő, mindannyiszor önmagát, tehát a Szentlelket is újból belém leheli. – Megismétlődik a pünkösdi, bérnálási kegyelem: „Vegyétek a Szentlelket.” – Ugyanígy veszem a Szentlel-

ket, ha szentáldozás után lélekben Jézusom szent Sebeiből csókolom fel a szent Vért. – Ó, Jézusom; hogyan adjak hálát, hogyan imádjам szentséges Sebeidet, melyek drága szent Véred patakját nyitották meg számomra? – Ó, Jézusom, taníts meg imádkozni! Taníts meg hittel nézni a szent Ostyára, melyben szentséges Véred van. Szelíd, alázatos Szíved, szeretettől égő Lelked van jelen. Hogy megtaláljam és így élvezzem a szent Vér kegyelmét, elmélyedő imára van szükségem. Ez pedig nagy

1. Jézus az Isten-ember: igazán Isten, de igazán ember is; két természet egy személyben. Azért Jézusnak nemcsak emberi teste, hanem emberi lelke is van. Ez nem a Szentlélek, hanem egy teremtet emberi lélek. De amennyiben a Szentlélek az Atyától és a Fiútól elválaszthatatlan és méltán mondható az Atya és a Fiú Lelkének, Jézus pedig az Isten Fia, ily értelemben beszélhetünk a Szentlélekről mint Jézus Lelkéről.

dolog, nagy kegyelem! Ember önmagától nem képes erre, erre csak a Szentlélek taníthat meg. Ezért naponta hívnom kell szentmise alatt a Szentlelket: „Veni Sanctificator...” hogy Istennek felajánlott szívem-lelkem, mint a kenyér és a bor – átváltozzék Krisztusba. (2) – Jézus annak is örül, ha megtalálva a szent Vért, imádom, tisztetem, szeretem, engesztetem, hálát adva örülök a drága kincsnek s köszönöm Jézusomnak, a mennyei Atyának, a Szentléleknek, a Szűzanyának...De Jézus még többet akar adni. Egészen át akarja adni szent

2. Világos dolog, hogy nem oly átváltozásról lehet szó itt, amilyen a szentmisében megy végbe, ahol a kenyér és a bor állaga megszűnik és Krisztus Testének és Vérének ad helyet. Itt csak lelki átváltozásról van szó, amennyiben a régi ember tisztán természetes életét az önmegtagadás által mintegy ki kell ölnünk magunkból, hogy Krisztus élhessen bennünk az Ő életét Szent Pál szavai szerint: „Élek, már nem én, hanem Krisztus él énbennem.”

Vérét, hogy azt befogadjam, egyesüljek Vele, éhemet, szomjamat lecsillapítsam Vele; vilá-gosságot, erőt, életet nyerjek Vele.

Ima: Ó, Jézusom, nyisd meg lelki szememet a Te kegyelmeid szemlélésére, hogy úgy ne járjak, mint az a vak, aki előtt a legjobb étel-ek-italok, mégis éhen-szomjan vesz. Kérlek, küldd el nekem a Szentlelket, Aki vezessen, irányítson, erősítsen a szent Vér keresésében és feltalálásában. Egész lelkemből kérem a kegyelmet, hogy a szentmisét melyből a szent Vér patakja naponta megindul, megismerjem, szeressem; a Benne elrejtett kincseket, különösen a szent Vért megtaláljam s általa az életszentség s majdan az örök boldogság ma-gasabb fokát a mi Urunk Jézus Krisztus dicső-ségére és örömére elnyerhessem. Ámen.

II. Elmélkedés.

A szent Vért kereső lélek útja.

I. Előgyakorlat. Látom Jézusomat a kereszttúton. Egész teste sebekkel borítva, drága Vére sebeiből állandóan szivárog, vörösre festve az utat, melyen halad.

II. Előgyakorlat. Mély megilletődéssel imádom drága szent Véredet, melynek csöppjeit mint drágagyöngyöket a tökéletesség után törekvő lelkeknek szórtál a porba, hogy azokat, akik Téged a kereszttúton követnek, gazdaggá tehesd. Add meg nekem is e kegyelmet.

I. pont: Jézust kell követnem.

Jézus hív, felveszi keresztyét, ösztönöz, hogy menjek utána, de keresztemmel, nem a nélkül. – Keresztem lassan Jézus keresztyévé változik. Vele viszem az Övét viszem, azért már nem keserű, nem túl nehéz...

Nézem Jézust... Gyengeségből elesik, én Vele együtt, de Vele együtt fel is kelek...megfe-

szítem erőimet. Ő segít, tovább viszem az áldott üdvözítő keresztet, mindig Vele egyedül, Őt nézve, szemlélve, egyedül Vele társalogva, lelkemben Őt hallgatva. S íme, lassan megpillantom a kereszten a szent Vér cseppjeit... mély áhítattal, szent tisztelettel felcsókolom... Lelkem vigaszt, belső erőt érez, kezdem a keresztet becsülni...Ó hála Neked Isteni Jegyesem, hogy a kereszt által szentséges Véred birtokába jutottam...Lelkem erősödik, elmélkedik, biztosabb léptekkel követlek...a Te örömödre, dicsőségedre...Segíts tovább, Jézusom, el ne hagyj!...Erősíts, mert természetem még fél a kereszttől.

A Szent Szűz Jézus elé megy, keresi egyetlen gyermekét. A két legszeretőbb Lélek szembe találkozik a szenvedő szeretet nyilával egymás szívét megsebzik, szerelmük felújul, fájdalmukat kicserélve égi szerelemben összeolvadnak. Pár pillanat, s búcsúzniuk kell. Most Mária lehajol s szent Fia kezéről a drága Vért lecsókolja. Anyai szívében hirtelen erőt érez, főlegyenesezik s Isten akaratát követve elvá-

lik Egyetlenétől, vagyis jobban mondva ezentúl közelebbről követi Őt...egészen haláláig... eltemetéséig...

Gyöngé óráinkban a szent Vért erősítők. A lelkesedés elmúlt, homály borul a lelkemre. Csak kényszerből viszem a keresztet, ismét nehéznek találom, szégyenletesnek, elviselhetetlennek...De Jézus rám tekint...Íme, hirtelen új erőt érzek, két kézzel emelem fel Jézus keresztjét, hogy könnyítsek Rajta...De nézd én lelkem, Jézus szent Vére mint rubin-piros erecske szivárog le a keresztről. Most arcomhoz szorítom a keresztet, ajkamnak csókjával felfogom a drága lelki nektárt...A szeretet visszatér szívembe, az erő tagjaimba, megújítom feltételemet: Jézusom, életre-halálra Veled maradok, ha kell, Veled meghalok...De csak Teveled, Tebenned, Te általad bírom ki! Kérlek erősíts, légy velem. Ámen.

Kegyelmi pillanataim a szent Vérből... Lelkem megsejti, hogy szenvedő Megváltóm közeledik felém...Vár tőlem valamit...Vajon mit? Áldozatot, lemondást, szenvedést? Igen.

Várja, hogy most én engeszteljem, vigasztaljam; mint akkor az a nemes, nagylelkű nő, Veronika, töröljem le az izzadságát, a port s a drága Vért szentséges, szépséges Arcáról...A természetem felszólal: ne tedd! Szüleidet magukra hagyni...testvéreidtől megválni...az emberek nem értenek meg...kinevetnek, kigúnyolnak, stb...de a Szentlélek is megszólal szíven mélyén...Aki nem mond le mindenről, nem méltó hozzám..."Aki nem veszi fel keresztjét, nem lehet tanítványom." – Pillanatnyi elkeseredett harc bensőmben...A kegyelem győzött. Deo gratias! Megvetem az emberi tekintetet, Jézusom elé lépek, felajánlom szolgálatomat, hogy enyhítsem szentséges Szíve fájdalmát...Ó, nagylelkű Szív! Lelkembe nyomja szentséges Arcának képé, szentséges Vérének drágaköveivel díszíti, gazdagítja azt. Ó, Jézusom, mit adjak vissza mindazokért, amiket nekem, méltatlannak adtál?...A szentséges Vér birtokosa lettem, a legdrágább kincs az enyém. Csekély szenvedés árán szereztem meg. Ó, boldog szenvedés, ó, áldott kereszt!

Engedd, ó, Jézusom, hogy hűen, bátran kövesselek a keresztúton, míg szentséges Véred áldásával – Veled meghalhatok a kereszten. Ámen.

II. pont: A valódi Krisztus-követő eljut a szent Vérhez.

Naponta el kell határoznom, - már kora reggel, az elmélkedésnél – hogy rálépek Krisztussal a keresztútra. El kell vállalnom napi keresztemet, fel kell vennem és Jézus után mennem. – Ha nehéz és elesem vele, újból fel kell vennem, felújul a szeretet, a hűség, új kegyelmet kapok. – A Szűzanya is meg fog látogatni, erősíteni, elém fog jönni, hogy Jézushoz közelebb vezessen. – Ekkor már Jézussal viszem a keresztet s nem lesz nehéz. Ki is tudom majd mutatni szeretetemet, tiszteletemet s le fogom győzni az emberi tekintet, félelmet s ezt Jézus nem hagyja jutalom nélkül. De hogy el ne bízzam magam az eddigi elért sikerek miatt, újból és újból bele fo-

gok esni régi hibáimba. Azonban ez is csak javamra lesz, mert a Szentlélek segítségével felkelek és hálát adok a megaláztatásért. Így megnyerem a lelki erőt, hogy fájdalmaimban felebarátaimat tanítom, vigasztalom – szóval apostolkodom. Újabb esések után azonban elértem a rég óhajtott *teljes átadás állapotát*: akaratban mindenről lemondtam már, csak Istent bírom egyedül s az Ő akaratát, tetszését keresem. Most fölértem a teljes átadás, a tökéletes szeretet hegyére, a Kálváriára. Itt látom az én jó Uramat, amint már a kereszten fekszik. Szentséges keze kitérve, a poroszlók már ütöttek a szegeket. Drága szent Vére, ez az üdvözítő Vér, patakokban ömlik felém. Íme, Jézusom reám tekint s lelkem megérti, mit mond. Nézd, kedvesem, drága Véremnek kincseit neked adom. Tudd meg, hogy ebben van az „Élet”. Vedd, élvezd, amit csak elbírsz belőle, annyit fogadj be. Ebben van az áldozatosság szelleme, a halálig hű szeretet. Ebből ered a bizalom, a mindvégig való állhatatosság, ebből árad lelkedre a mennyei erő édes-

ség, béke, nyugalom. Ebből szívhatod magadba az imádság szellemét, a Szentlelket, aki mindenre megtanít, s elvisz az örök életre. Szóval a szent Vér. A boldogság forrása, az enyém. Jézus nekem adta. Leborulok Jézusom előtt és forrón kérem, hogy méltó legyek a szent Vért hasznomra fordítani.

Most fölemelik a keresztet, a szentséges Vér még bőségesebben árad felém. Szeretettől, fájdalomtól szinte megsemmisülve imádom, engesztelem. A szentséges Vér utolsó cseppig elfolyt, a föld beszívta. A bűnös föld az én lelkem, de most már nem bűnös, a szentséges Vér megmosta, megszentelte.

„Mit adjak vissza az Úrnak mindazokért, amiket nekem adott!” Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged, mert szent Kereszted és szent Véred által megváltottad az egész világot!

Imádság: Ó, Jézusom, ki elküldötted a Szentlelket, hogy boldogság után vágyó lelkemet elvezesse az örök béke és szeretet forrásához, szentséges Véredhez; esdve kérem a kegyelmet, hogy hűen kitartsak Veled a kereszttúton, törlesztve, *engesztelve* és érdemeket szerezve, hogy méltó legyek felérni a teljes átadás hegyére, ahol szent Véred által Veled tiszta szeretetben egyesülve adjam át lelkemet a Te szent kezedbe. Ámen.

III. Elmélkedés.

A szent Vér forrásánál.

I. Előgyakorlat. Látom a Szűzanyát, Szent Jánost és a szent asszonyokat a Kereszt alatt.

II. Előgyakorlat. Kérem a kegyelmet, hogy az ő példájukon én is kitartsak a szenvedő Jézussal az imában, elmélkedésben, imádva a szentséges Vért.

I. pont: A Szűzanya a szent Vér tiszteletében.

1. Mit tett a Szent Szűz a szent Vérről? Soha el nem képzelhetjük, a gyötrő, kínzó fájdalmat, melyet az édes Szűzanya egyetlen Fia halálusája alatt szenvedett. Neki Istene és Mindene volt a kereszten vérző Üdvözítő... édes Fia, saját tisztaságos véréből a Szentlélek által alkotva. A legszentebb ártatlan Bárány, a nagy Csodatevő, a világ Megváltója. Mennyi címen volt a szívéhez nőve a legbensőbb, legégetőbb szeretet által!...Ha legalább át nem szegezték

volna! De látnia kellett, mint folyik szentséges Vére patakokban a keresztről...ezt csak Ő bírta ki, a Messiás Anyja, aki tudta, hogy kötelessége a legkínzóbb szenvedéssel a világ megváltásában, szent Fiával közreműködni. Ő volt a Kálvárián a szentséges Vér legszeretőbb, legbensőbb imádója. Az angyalok száz-ezre vette körül a Keresztfát, imádva, tisztelve, szeretve, engesztelve az Isten Fia szentséges Vérért.

2. A keresztről való levétel után a Szűzanya szent Fiát karjaiba zárta, ekkor a szent asszonyokkal felszárítja, felcsókolja, gyolcskendőben megőrzi a szentséges Vért, az Atya Isten Egyszülöttének drágalátos Vérért.

3. Jézus mennybemenete után, Szent János evangélista miséje alatt, az istenanyai Szív egész hevével imádja az oltáron, majd magához veszi a szentséges Vért, sőt másokat is buzdít annak vételére.

4. Felajánlja a szentséges Vért az egész világ üdvéért; a bűnösök megtéréséért, szent Fia ellenségeinek megtéréséért, az Anyaszentegy-

házért, az igazakért, de kivált Jézusának helyetteseiért, az apostolokért, a papságért és Jézus jegyeseiért.

Ó, Jézusom, engedd meg, hogy drága szent Véredet Szűzanyád Szívével tisztelhessem. Add nekem az Ő lelkületét, szeretetét, hogy naponta buzgó előkészülettel vegyem a szentmise alatt a Szentostyában elrejtett üdvözítő drága Vért.

II. pont: Szent János apostol a szent Vértisztelteiben.

A szeretett tanítvány az ártatlan, tiszta lelkek szüzi tekintetével szemléli a keresztt alatt, mint ömlik ki Üdvözítőjének, hön szeretett Mesterének szentséges Vére a bűnösök megtéréséért s az igazak magasabb fokban való üdvözüléséért. A kegyelemtől megvilágítva látja a szent Vért határtalan értékét, mennyei becsét, végtelen tiszteletre, imádásra méltó voltát. Tegnap, csütörtök este nyerte el a papi méltóságot: hatalmat a kenyér és bor átváltoztatásá-

ra, a kereszthalál megújítására...Lelke túl-
árad a boldogságtól, de a szeretett mester
szenvetései nem engedtek időt az erről való
elmélkedésre.

Most ott áll a keresz alatt, mindent elfelejt,
csak Isteni Mesterét nézi...Leírhatatlan fájda-
lommal látja, mint ömlik ki a szent Sebekből
az élő Isten Fiának a Vére...Mélyen elmerül a
szent Vér imádásában.

Ő is a szent Vér első imádói közé tartozik.
Sőt ő az első és egyedüli fõlszentelt pap, aki
szemtanúja volt Krisztus véres áldozatának a
Kálvárián és drága szent Vére kiontásának. Ő
szó szerint látta beteljesedni a tegnap elhang-
zott szavakat: „...mely értetek és sokakért
kiontatik a bûnök bocsánatára”. – Elgondol-
hatjuk-e, milyen lelkülettel emlékek mutat-
ta be a szentmisét a szeretet tanítvány? Ezt csak
ő tudná elmondani. De még ő sem, mert ez
kimondhatatlan! Hányszor állott az oltárnál a
Kálvária benyomásai alatt szent elragadtatás-
ban. Minden ékessége, egész lény a keresz-
ten vérző Üdvözítőhöz láncolva, előttünk is-

meretlen fájdalomárban!...Eme titkokat majd csak a mennyben tudhatjuk meg. Szinte egész természetesnek tartjuk, hogy Szent János minden szentmisében áldozás alkalmával Jézus keblén nyugodott. A szent Vér vétele után pedig az Úr karolta át hű tanítványát drága Véértől pirosuló szent kezével, s Vértől pirosuló ajkának csókját lehelte János szüzi homlokára megszentelve, elárasztva őt drága Vérének kegyelmeivel. (1)

A hívők közül a női nem nagyobb számban volt képviselve a kereszt alatt a szent Vér imádásánál! Mária Magdolna s a többi jámbor asszony személyében. Ők mindenkorra példaképek maradnak a női nemnek, jól kihasználták Istentől nyert természetes adományukat: a

1. A szentmise vértelen áldozat. Jézus Vére ott már nem valóságosan, hanem csak titokzatos módon folyik. Ily értelemben kell felfogni az itt mondottakat

nemes női szív egész hevével karolták át a szenvedő, vérző édes Jézust; bátran kitartottak mellette. A haldokló Jézus látása, véres áldozatának benyomásai egészen a halálig kihatottak lelki életükre s a szentség magas fokára vezették őket.

Ima: Édes Isteni Jegyesem, ki a szent kereszten Véredet érettem kiontottad, gyullaszd föl bennem a Szentlélek szeretetét, hogy a nehézség idején a szent asszonyok bátorságával kövesselek a lemondás, önmegtagadás útján; s így méltó lehessen, Veled szenvedve a földön, szent Véred érdemeinél fogva fölvétetni az örök dicsőségbe, a mennybe. Ámen.

IV. Elmélkedés

A szent Vért különösen tisztelő lelkek boldogok.

I. Előgyakorlat: Látom Jézusomat a keresztút egyes állomásánál, nézem mily türelemmel mit szenved s imádom szentséges Véré, mely bőven ömlik szent Sebeiből.

II. Előgyakorlat: Kérlek édes Jézusom, taníts, buzdíts drága szent Véred tiszteletére, hogy én is megízlelhessem némileg azok boldogságát, akik egészen Szívedéi és szent Véredéi.

I. pont: A szentséges Szívet tisztelő lelekből képezi a Szentlélek a szent Vért tisztelő boldogokat.

A szent Szív tanulmányozása és követése után emelkedik csak fel lelkünk erre a magaslatra, ahol a szent Vér imádásunk tárgya. Először külsőleg kell utánoznunk és követnünk Jézus

szent Szívét, ezt a „minden erények tárházát”, s csak azután ereszkedhetünk le annak mélységébe, ahol a szentséges Vérrrel egyesülhetünk.

Ó, lelkem, ne soká habozz! Ne tétovázz! Kezdd meg ezt a fölséges lelki munkát: imáidban, elmélkedéseidben nézd Jézus szent Szívét: mily alázatos, szegény, engedelmes; csak Isten országa és a lelkek üdve érdekében fárad; nem irtózik a kereszttől, áldozattól, sőt állandó áldozattá válik értünk, s azt kívánja, hogy mi Őbenne s Ő mibennünk, tehát az áldozatban egyesülve legyünk Vele. Ne riadj vissza, én lelkem! Nézd, nemcsak szenvedés, áldozat lesz osztályrészed e Szív követésében, mert Jézus világosan mondja: „Aki engem követ, nem jár sötétségben, sőt az élet világosságát bírja.” – Íme, világosság, kegyelem, tehát öröm fakad a kereszthordozó Jézus nyomában, új élet; feltámadás. – Sőt még azt is mondja: „Aki szeret engem (ti. tetteges szeretettel, szent Szívem erényeit utánozó szere-

tettel), én is szeretem őt. Atyám is szereti, hozzá megyünk és nála lakunk...”, Nála lelki lakomát tartunk. – Fontold meg mit jelentenek e szavak: „Aki szeret engem”, aki a megszentelő kegyelem által lelkében a Szentlelket már bírja, azt „én is szeretem”. Ez a szeretet már megkülönböztetett szeretet, nem az Ő szent Szívének általános szeretetét jelenti; s ugyanezen szeretetet élvezi az Atya részéről is az ily tiszta lélek. – Most az Atya és a Fiú, - épp ezen gyengéd szeretetnél fogva – közelednek ehhez a lélekhez, egyesülnek vele: „Hozzá megyünk és nála vacsorázunk”. – Lelkét táplálják, erősítik...s nem elsősorban az Úr szent Testére és Vérére vonatkozik-e Urunknak eme ígérete? Hiszen Ő szent Szívének Vérét nyújtja a gyenge lelkeknek táplálékkul, erősítő itallul...

Tehát a szent Szívet erényeiben követve és szeretve ez az út a szent Vér ismeretéhez és szeretetéhez. – Nincs más út? Nincs. – Miért? – Mert Jézusunknak is a szent keresztúton kellett végigmennie s a kereszt gyötrelmeit el

kellett szenvednie, hogy a legdrágábbat, szentséges Vért nekünk adhassa; így mi is csak a kereszttúton, annak végén, a Kálvárián nyerhetjük meg ezt a kincset, ezt a mennyei drágaságot; a szentséges Szív Vért. – Más szóval csak az, aki kész alázatban, szent szegénységben, engedelmességben, önmegtagadásban követni Jézust, az ilyen igazán áldozatos, igazán szerető lélek nyeri meg már e földön a mennyet a szentséges Vér tiszteletében, bírásában s az azzal való boldog egyesülésben.

II. pont: A Jézust elszántan követő lélek már az élet kereszttúján is fokról-fokra elnyerheti a szentséges Vért, t. i. annak kegyelmeit.

Elsősorban megnyerhetjük a szent Vért minden alkalommal, ha a szentáldozáshoz járunk, mert Jézus szent Testével a drága szent Vért is vesszük. Ne felejtsük el ilyenkor a szent Vért külön is imádni, Jézusnak szent Vére kiontásáért hálát adni, a szentséges Vért

engesztelni. Mondjuk ilyenkor: „Krisztus Vére, telíts meg engem.” – Ó, Jézusom, kérlek, minden jóban szükölködő, üres lelkemet töltsd meg szentséges Véred kegyelmeivel, édességeivel, nehogy a világ s az önszeretet csalfa, mérges itala töltse meg, vagy pedig ürességében Téged nélkülözve elepedjen, elpusztuljon. – Lásd, Uram, olyan a szívem, mint a virág harmat, eső nélkül; a te drága Véred az én lelki harmatom, szeretet-italom. Drága szent Véred, melyet a Kálvárián érettem kiontottál, az én gyönyörűségem, ételem, italom, mindenem. Ezt add nekem s ez elég az én lelkemnek, mert nála nélkül nincs életem, nincs örömöm és semmi boldogságom. A szent Vér kegyelmeiben részesülünk mindannyiszor, ahányszor Szentmise alatt a szent Vért buzgón imádjuk. Tehát Úrfelmutatáskor s azután egész áldozásig s utána is a pap lelkében – Mise végéig. – Ki tudná elmondani, hogy buzgó lelkek, papok, kivált Krisztus je-

gyesei mennyi kegyelmet, erőt, édességet, lendületet nyernek ezen imáadásból; hitet, reményt, szeretetet. A szentséges Vér áldásai áradnak reánk akkor is, amikor a templomba, kápolnába megyünk szentségimádásra, kivált ha ott külön is üdvözöljük s imádjuk a drága szent Vért. Éppígy ha csak lélekben látogatjuk meg Jézust az Oltáriszentségben s szent Vére áldását kérjük magunkra, szeretetteinkre, a Pápára, a papságra, az Anyaszentegyházra, a pogányokra... Sok kegyelmet nyerhetek, ha lélekben az egész világ templomaiban imádom a szent Vért, felajánlva a bűnösök megtéréseért. – Jézus szent Sebeinek tiszteletét is összekapcsolhatjuk a szent Vér imáadásával, hiszen a szent Sebek voltak a szentséges Vér csatornái, melyekből az oly bőven, teljesen, utolsó cseppig kiömlött a bűnös földre, a mi üdvösségünkért. Azért szabad percekben emeljük ajkunkhoz a feszületet, csókoljuk meg áhítattal a szent Sebeket s mondjuk:

Krisztusom szent Sebeiből kifolyó Vér, moss tisztára engem! Imádlak! Irgalmazz! Végül, ha kereszt, szenvedés nehezedik ránk, lelkünk már-már roskadozik: akkor gondolkjunk a legnagyobb erőforrásra, a mi Urunk áldott szent keresztjére. Ez a kereszt át meg át volt itatva az Ő drága Vérével; ez a kereszt annyira kedves volt Jézusunknak, hogy nem akart tőle megválni, életben viselte, hordozta, szerette; halálban is egyesülve volt vele s rajta lehelte ki lelkét. – Azóta ez a megváltói Vérral díszített szent kereszt a mi szeretetünk, nagyrabecsülésünk tárgya, a mi reményünk, menedékünk, egyetlen vigasztalásunk. A buzgó lelkek, szentek kimondhatatlan erőt merítettek Krisztus keresztjéből; szenvedéseiket, saját keresztjeiket az Ő áldott keresztjével egyesítették. A keresztről Krisztus tekintett reájuk, az Ő Szívének szeretete, szent Vérének édessége megkönnyítette a legiszonyúbb kínokat.

Boruljunk le megváltásunk dicső jele, a kereszt előtt és énekeljük Szent Pállal: „Nekünk....dicsekednünk kell a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, melyben üdvösségünk, életünk és feltámadásunk van.” Nem lehet, hogy mi, az Úr választottjai közömbösen tekintünk az Ő megváltói keresztjére, nekünk örülnünk kell (bár természetünk szenved alatta), ha Krisztussal szenvedhetünk. Mert ha Vele szenvedünk, ha Vele kitartunk a keresztben, úgy Vele fel is támadunk örök életre, örök üdvösségre, örök boldogságra. Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged, mert szent kereszted által, melyen felszegezve teljesen elvéreztél, megváltottad az egész világot, különösen bőségesen megváltottad szent Véred, szent kereszted tisztelőit, akik túlön-túl merítették megváltói kegyelmedből. Forrón kérlek add nekem is e kegyelmet. Ámen.

V. Elmélkedés

Mire tanít a szentséges Vér?

I. Előgyakorlat: Mély hittel, áhítattal imádom lélekben a szentséges Vért Úrfelmutatás után az oltáron és világszerte minden szentostyában, minden cibóriumban, minden paténán és az imádásra kitételnél a monstranciában.

II. Előgyakorlat: Ó, Jézusom, esdve kérlek, küldd el szent Lelkedet s add meg a képességet, hogy megérthessem és kövessem sugallatodat, így biztosan eljuthatok a boldogság forrásához, a Te szentséges Véredhez, és megérthetem, mire tanítja lelkemet.

I. pont: A szentséges Vér az elrejtettség szeretetére tanít.

Mély hittel, állhatatos elmélyedéssel kell szemlélnem Krisztusomat a keresztfán. Ekkor öt szent Sebe feltárul előttem....szent Vérének patakja mintha csak az én szívemből fakadna

ki. Mély részvét, fájdalom kél érzéketlen, el-
tompult szívemben s erős vágy, hogy kicsiny-
ségemhez mérten viszont valamit tegyek, ál-
dozzak a drágalátos Vér tiszteletére. Ekkor
forró kérésemre a Szentlélek egy fénysugarat
lövell sötét elmémbe, hogy meglássam és
meghalljam, mit mond nekem ez az önmagát
teljesen feláldozó, megsemmisítő tüzes szere-
tet-ár? – Látom, hogy az elrejtőzés mellett is
világszerte működik, lelkeket ment, tökélete-
sít, megszentel. Mint a kráterből a forró láva,
úgy tör elő az üdvözítő, éltető szeretet-patak s
szétfut az egész világon, hogy minden lelket
magával sodorjon s bevigye az örök boldog-
ság Óceánjába, Istenbe. Mindaz, aki hittel,
áhitattal magához veszi, hatalmába kerül, s
oly mértékben nyeri el az „Életet”, hogy „nem
hal meg mindörökké”, vagyis halhatatlanná,
sérthetetlenné válik, a sátán, a világ s az egész
pokol nem képesek őt ledönteni, Krisztustól
elválasztani. Vajon „ki vagy mi választ el ben-

nünket Krisztustól, ha Ővele szentséges Vére által egyek lettünk, mint a szőlővessző a szőlővel?”

De nézd, én lelkem, hol és hogyan van elrejtve a szentséges Vér? A szentséges Szívben és az oltáron a kehelyben, mely a szent Szívet képviseli. Erről a szent Szívről zengi az Egyház, hogy a „bölcseességnek és a tudománynak összes kincsei megvannak” Benne, s hogy „az Istenség egész teljessége Benne lakozik”. A világ előtt ismeretlen, sőt „gyalázatokkal tetézt”. Jézus követőinek, szeretőinek, a szent Vér tisztelőinek azonban „életük és feláldozásuk”, „minden vigasztalás kútfeje”, „békeességünk és engesztelésünk” – szóval mindenünk életben-halálban a szentséges Szív, benne elrejtett kincsével: a drága Vérről. Az oltáron is mennyire el van rejtve az örök szeretet patakja a fémkehelyben. Csak Krisztus helyettesének nyílik fel, mikor a szent szertartásokat végzi szentmise alatt, s

neki is csak háromszor áll nyitva „az üdvösség kelyhe”, negyedszer már magához veszi a szentséges Vért.

Első alkalommal a konszekráció után áll nyitva a pap előtt „a hit titka”, a szent Vér. Nyitott kehelyben emelik föl imádásra. Jelenti: Jézus akarja, kívánja, hogy tudjanak róla, hogy minden eszes lény ismerje, tisztelje, imádjja szentséges Vérét. Ezért rendelte el az Egyház, hogy emeljék magasba, a hívők pedig imádják, engeszteljék, szeressék, adjanak hála-ért. – Ó, Jézusom drága Vére, misztikus testednek élete, szüzeket nevelő bor, a legmélyebb hittel, forró szeretettel imádlak és hívlak: jöjj, jöjj lelkembe, én erősségem, tüzem, ételem, italom, boldogságom, üdvösségem, Jézusnak drága Vére!

Második megnyitása a kehelynek a „Per Ipsum”-nál. Itt Jézus szent Vére a kereszt, a szenvedés megismerésére, nagyrabecsülésére

tanít s felkelti lelkünkben az Istennel való egyesülés vágyát. Ezt jelenti a szent Ostya közeledése a szent Vérhez, s a keresztek, melyeket a pap a szent Ostyával leír. Csak a bátor harc s a Jézussal való szenvedés után egyesülhet a lélek a szent Vérrel – Jézussal. Csak az Ő kínszenvedése és keresztyje által jutunk el a lelki feltámadás örömébe.

A harmadik megnyitásnál Jézus keresi a teljes átadásban élő, nagylelkű szíveket, a szenvedés tűzében megtisztult, mintegy megtört tiszta lelkeket, akiknek szívét a magáéba befogadhatja. (A pap beteszi a szent Ostya kis részét a szent Vérbe.) „Aki eszi az én testemet és issza az én Véremet, bennem marad és én őbenne.”

A negyedik megnyitásnál végre Jézus szentséges Vére kelyhét forró szeretettel az Ő másának, papjának adja, jeléül, hogy szent Teste és Vére, úgy, mint a Vele egyesült hal-

hatatlan lelkek, mind a papéi, mint második Jézuséi. Mit látsz tehát, én lelkem? Mit művel Jézus drága, szent Vére? – Elrejtőzik, tanít, Istennel egyesült papjai és a szent hívők által apostolkodik.

II. pont: A szentséges Vér hálás viszontszeretetre tanít.

Ha valami a világon, úgy a szentséges Vér mindennél hangosabban hirdeti Jézus Szíve örök szeretetét. „Nagyobb szeretete senkinek sincs, mint annak, aki életét adja barátaiért.” – Ő annyira ment szeretetében, hogy nemcsak életét, de Vérét is ideadta utolsó cseppig, s nemcsak egyszer adta, hanem naponta annyiszor adja, ahány pap bemutatja a szent keresztdozatot, a szentmisét. – A szeretet legégőbb, legemésztőbb akkor, ha a szeretet lény szenved, különösen, ha értük szenved. – Jézusunk pedig az oltáron, a szentmisében nemcsak misztikusan szenved, hanem meg is

hal értünk, megújítva kereszthalálát, egyedül, tisztán szeretetből. Ezért forró, lelkes, önmagát feledő, kiüresítő szeretettel kell az oltárhoz közelednünk, ahol az Isten Fia, az ártatlan Bárány újból feláldozza magát az én boldogságomért.

Talán kőből van a szívem, hogy nem indulok meg? – Ó, lelkem, gondold meg, hogy nincs a földön, a világon nagyobb, fenségebb, Istennek tetszőbb cselekmény, mint a szentmise. Nincs a lelkek javára érdemesebb, hasznosabb, üdvösebb, mint a szent kereszttáldozat megújítása. – Ha az összes szentek, vértanúk, sőt a Szűzanya s a föld minden szenvedését felajánljuk engesztelésül – ez mind össze nem hasonlítható egyetlen szentmise érdemeivel, mert itt nem a teremtmény, hanem maga az Isten, az Atyának egyszülött Fia szenvedését ajánljuk fel.

Hogyan mutassuk ki tehát viszont szeretetünket? – Mindenekelőtt és legfőképp buzgó szentmisehallgatással, illetőleg a pappal szentül való misézéssel, egész lelkünkben imádva a szent testet és a szent Vért. Továbbá szent áhítattal üljük meg a szent Vér ünnepét (július 1.). Úgyszintén a kereszti ünnepeit (május 3. és szeptember 14.). Bűnbánattal, penitenciával szenteljük meg a nagyböjtöt, különös tekintettel annak minden egyes péntekét, amikor az Anyaszentegyház Krisztus Urunk szenvedésének eszközeit tiszteli. A nagypéntek legyen egyik legkedvesebb napunk fájdalomban, de végtelen hála- s szeretetben is lelkünknek értünk meghalt Isteni Jegyese iránt. A fájdalmas Szűzet se kapcsoljuk ki!

Ima: Ó, Jézusom, én is esdek a vakkal: Add, hogy lássak! Nyisd fel lelki szemem a legnagyobb világosságnak, nyisd ki hideg, érzéketlen szívemet a leglángolóbb, halálíg hű szeretetnek: a szent keresztáldozatnak, hogy némileg meglássam, felfogjam a szeretet forrását, az örök Szeretet titkát, szentséges Szíved legnagyobb ajándékát: a szentmisét, a szent Vért. – Sőt többet kívánok. Teljesen birtokomba óhajtom venni, egyesülni óhajtok a szent Vérrrel, mert csak ez a lelkem boldogsága itt és az örökkévalóságban. Ámen.

VI. Elmélkedés

A szent Vér tiszteletére fölszentelt templom.

I. Előgyakorlat: Látom Jézus szentséges Szívét, mint mennyei bazilikát a szentséges Vér oltárával. A Szentlélek trónol a szent Vérben.

II. Előgyakorlat: Kérem a kegyelmet, hogy az én szívem is a szent Vér templomává, tabernákulummá váljék.

I. pont: Lelkem templom, sőt a testem is.

„Nem tudjátok, hogy a Szentlélek templomai vagytok?” - A templomban oltár is van. Szívem legyen a szentséges Vér oltára, melyen szeretetem aranykelyhe, monstranciája áll. Éjjel-nappal folyik az áldozat bemutatása, a drága Vér imádására. Boldog a lélek, aki tudatosan elkészíti lelkét s az Úr tabernákulumává alakul. Éjjel-nappal ott trónol lelkében a

Fölséges. Az ily lélek a mennyet bírja szívében, már most megkezdte az örök boldog életet, már most Istenben él és Isten őbenne. Jézus Szíve az ő lakóhelye s ő viszont a szent Szív tabernáculuma. Lelkének áhítata a tömjén, melynek illatos füstje állandóan felszáll szívének Isteni kedveltjéhez, Jegyeséhez, imádva Őt és érte kiontott drága Véré. – Isten jelenlétére való gondolása az örök lámpa, mely mutatja, hogy ebben a templomban jelen van Jézus, az Ő szentséges Szíve és Vére.

Ez a boldog lélek elfelejti a hiú világot, az önző én-t, kicsinyes bajait, mert szíve egyesül Jézuséval, szent Vérével. A szentséges Vér áldásai szünet nélkül áradnak reá. A föld összes szentmiséivel, kelyheivel összeköttetésben van a szeretet által, a dicsőítő, magasztaló, imádó, engesztelő, hálás viszontszeretet által. Mert a szeretetnek se vége, se hossza, - az örök, mint maga az Isten. „Isten a szeretet!”

II. pont: Háromféle templom, háromfajta lélek.

1. Közöséges hit, remény, szeretet. 2. Buzgók: hit, engedelmesség, áldozatosság is van, de nem föltétlen, nem teljes az átadás. 3. Apostoli lelkületűek, vértanú lelkületűek, teljes önátadásban, önfeláldozásban szolgálnak Istennek. A szent Vér fölviszi őket a magasba, mert engedik magukat ragadni. – Ezek a papi lelkületűek, második Jézusok, vagy jobban mondva igazi (idem) Jézusok. Az örök Főpap áldozatos szelleme élteti őket: Jézus Szívének szelleme, szeretete.

Ima: Ó, Jézusom, aki drága Véredet – saját szavaid szerint – elsősorban papjaidért, apostolaidért ontottad: kérlek, küldj, nevelj Anyaszentegyházadnak nagylelkű, valódi papokat, apostolokat, akik szent Véred ereje által méltók legyenek a halhatatlan lelkek egész tömegét visszatéríteni a mennyország útjára. –

Kérlek, add meg nekem is a Te apostoli szellemedet, hogy szent Véred áldozatával egysülve – én is sok lelket megmenthessek imáimmal, munkáimmal, szenvedéseimmal Isten országának. Ámen.

VII. Elmélkedés

A szent Vér Istennel egyesít.

I. pont: „Aki eszi az én Testemet és issza az én Véremet, az bennem marad és én őbenne.”

Krisztus testével az Ő szentséges Vérért is vesszük a szentáldozásban. De ez nem elég a szomjas léleknek. A Szentlélek világosságánál a szent Vér kegyelmét mindennél értéke-sebbnek látja lelkünk s midőn ezt imádkozza: „Öntsd lelkünkbe szent malasztodat...”, akkor az összes kegyelmek között egyik legkiválóbbnak látja a szent Vérral való egyesülést...De ez a világosság, ez a tiszta látás a lélekben föltételezi Jézus Szíve s a Szentlélek tiszteletét. Krisztus szenvedése iránt való áhítatot, Jézus ismeretét s a Vele való benső egyesülés vágyát. Az ilyen lélek kell, hogy önmagából kivetközzön, vagy ezt legalább is megkezdette legyen; nagy szívvel át kell ka-

rolnia az egész világot, szeretnie kell mindek fölött Krisztus Egyházát, ezért legforróbb imáinak tárgya a hierarchia és a lelkek, a Krisztus drága Véré n megváltott halhatatlan lelkek. Ezek a magasztos gondolatok és vágyak is Jézus felé viszik lelkünket, egyengetik a Vele való benső egyesülés útját s végre a szentséges Vér megtisztító, boldogító, Istennel egyesítő patakjához vezetnek.

Azonban mégis a szenvedés, a Krisztussal szeretetből való szenvedés vezeti a lelkünket leghamarabb a szenvedő Megváltóhoz, akinek fájdalomban megtört Szívét viszontszeretünkkel vigasztalni, engesztelni óhajtjuk. Ha most a lelkünk hűségben átadja magát Jézusnak, úgy a keresztet hordozó Jézussal feljutunk a legmagasabb pontra: a Kálváriára. Itt aztán kedvünkre belemerülhetünk a szent Vér imádásába. Itt dicsóít, áld, magasztal, örvend és sír a lelkünk. Boldog az a lélek, aki Isten kegyelmével eljutott ide! Az ő Kálváriája az oltár. Ezt a Kálváriát mindennap megjárhatja szentmise alatt. Ott nyílik meg számára a

szentséges Vér patakja... Ott látja Krisztus testét egyesülni szent Vérével, mely emberi természetünknek az Isteni természetbe való beoltását jelenti. Krisztus érdemei folytán megistenülhetünk a megszentelő malaszt által és közvetlenebbül a Krisztussal való benső egyesülés által.

Itt Krisztus szent keresztségének megújításával lehet lélekben a szent Vérrel egyesülni: a kehely felmutatásánál mély hit és alázatos imádás által; a Per ipsum-nál: a Krisztussal, szent Vérével való egyesülés vágyával; a Pax Domini résznél, ahol a pap a szentostya kis darabját beleteszi a szent Vérbe, a szentséges Szívbe való belemerüléssel. S mikor a pap megissza a szent Vért, ekkor lélekben vele iszom azt világszerte minden oltárnál, hogy szeretetemet, forró vágyamat kifejezzem és felszítsam a drága Vér után. S kérem édes Jézusomat, engedje, hogy minél nagyobb részem legyen Őbenne, hogy holtomig így legyek Vele egyesülve.

Ó, Jézusom, világszerte minden szentmisével egyesülök! Egész lelkemből imádom szent Testedet, de kiváltképpen szentséges Véredet, melyet érettünk oly nagy szeretettel feláldoztál, szent Sebeidből utolsó cseppig kiöntöttél. Kérlek szent Véred érdemeire, hogy ne csak a halálos bűnt, de minden legkisebb bocsánatos bűnt is, hibát, lanyhaságot, hiúságot kerüljek, és megtaláljam s mindig azt keressem, ami Neked jobban tetszik. Így remélem, hogy végre, megtisztulva, lelkem egyesülhet drága szent Véreddel, s szent Szívedben lakva megvalósul: Te énbennem, én Tebenned, már most is mennyben. Ámen.

II. pont: Jézusunk drága Vérén váltotta meg a világot. – Mi folytatjuk ezt a megváltói munkát,

mi katolikusok, különösen az Istennel egyesült lelkek.

Áldozat, lemondás, vér, szenvedés kell, hogy a lelkeket emeljük, előre vigyük és Jézusnak átadjuk. Önzetlen, áldozatos lelkek tartják fenn a világot, ez a hittudósok összhangzó tanítása. Egyetlen hősi, önmagát feledő, áldozatokból élő lélek kedvesebb Jézus szemében, mint ezer más közönséges, ezek mentik meg a világot. De ezeken a lelkeken a szenvedés, a kereszti jele tündöklök, homlokukra Jézus neve van felírva a drága Vérrrel. Ők naponta megmossák ruhájukat, a megszentelő kegyelem köntösét a Bárány Vérében. Ezekről írja Szent János evangélista, hogy látta őket a Trón körül állani, hosszú fehér ruhában; nagy szorongatásból jöttek, megmosták ruhájukat a Bárány Vérében.

Ó, lelkem, ha végre megértetted a szeretetnek e nagy titkát, a szent Vértnek lélekre ható csodálatos tisztító hatását, úgy ne tarts meg lelkedben. Taníts, lelkesíts másokat is. Mutasd meg nekik az utat, azt a keskeny, de biztos, boldog utat, mely egyenesen Jézus Szívébe-Vérébe vezet. Kedveltesd meg velük a keresz-

tény lelkek útját, a keresztutat, melyen a kereszt Királya elől halad. Íme, Ő a gyalázat tövisével megkoronázva, kötelekkel megkötözve, Szívében-Testében szenvedve viszi a Vérével áztatott keresztet. Rád tekint és hív: kövess engem... Jöjjetek hozzám mindannyian, akik fáradtak és terhelve vagytok, és én megennyhítlek titeket. Van szíved ellenkezni? Vagy talán így felelsz: Uram, nem tudod, hogy épp az a bajom, hogy a sok kereszttől, mely rám nehezedik, nem bírok haladni? Erre az édes Jézus így szól: Szegény lélek, tudd meg, azért vagy gyenge és fáradt, mert az önzés, hiúság, emberi tekintetek s a gyávaság terheit viseled. Ezek lassítják a lelket, elcsüggesztik és gyöngítik. Rázd le azokat és jöjj ide hozzám, vedd válladra az én keresztemet. Viseljük együtt ezt az áldott, Véremmel megszentelt keresztet. Meglátod, mily könnyű lesz velem ez a szent kereszt. Mert ez az én keresztem tulajdonsága, hogy erősít, vigasztal, emel, bátorrá, nagylelkűvé teszi a hű lelket; a szeretetet felgyullasztja benne, melegíti, égeti,

kiégeti rossz szenvedélyeit, hibáit, s végre szárnyakat ad neki, hogy Isten felé repüljön és Benne megnyugodjék. Bele akarsz röpdülni a szent Vérbe? Jöjj, vidd Velem a keresztet.

Lelkemnek szenvedő Jegyese, édes Jézusom, köszönöm szent tanításodat. Ó, mily későn értettem meg, hogy a Te kereszted visz a boldogsághoz, s hogy az én keresztjeim nem egyebek, mint az önzésnek rabszolga-bilincsei. Add, hogy az önszeretet eme terheitől megszabaduljak és ezentúl az igazi keresztény (szerzetesi) élet erényeinek keresztjét viseljem, mely nem más, mint a te megváltói kereszted. Erről a keresztről zengi az Egyház: Nekünk dicsekednünk kell a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjében, melyben üdvösségünk, életünk és feltámadásunk van. Segíts, édes Jézusom, hogy hűen kitartsak Veled a szent kereszt viselésében s így eljuthassak szentséges Szívedbe, a boldogság, erő és dicsőség szentélyébe, ahol annyi választott lélekkel egyesülve, drága Véred legyen egyedüli táplálékom, ékességem és szerelmem. Ámen.

VIII. Elmélkedés

A szent Vér mint a Szentlélek tüze a választott lelkekben.

I. Előgyakorlat: Látom az utolsó vacsora termét. Már a lábmosás is véget ért. – Jézus a legnagyobb cselekedetre készül: az Oltáriszentség szerzésére. A tanítványok elfogódott szívvel szemlélik Mesterük szeretettől égő arcát. Ily meghatottnak még sohasem látták Őt.

II. Előgyakorlat: Kérem Isteni Üdvözítőmet, adja meg elmémnek a világosságot, hogy a világ legnagyobb kincsét, szentséges Szívének Vérét, e Szív szeretetét, szellemét megismerjem és így saját halhatatlan lelkem javára és másokéra, különösen a pogányok megtérésére felhasználjam, alkalmazzam az Ő nagyobb örömére, dicsőségére.

I. pont: Nézem Jézust a szentmise szerzésénél...

Kezébe veszi a kenyeret: „Egyetek ebből mindnyájan, ez az én testem... s a föld legelső áldozói egyszerű, hívő szívük egész áhítatával fogadják Jézus szentséges Testét. Most az Úr a kehely után nyúl, megáldja azt és elmondja felette a mindenható, csodát művelő szavakat: „Ez az én Vérem, az újszövetségé, a hit titka, mely érettetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” – Megszületett a szent Vér az első oltáron, az első szentmisén, az első nagycsütörtökön. Ez volt a mi örök Főpapunknak primíciája, előképe a nagypénteki kálváriás véres áldozatnak.

Az apostolok megitták a szent Vért, nem értették, hogyan lehetséges. De hitük megerősödött, mert tudták, hogy Mesterük az út, az igazság, s hogy nála vannak az örök élet igéi. Bár másnap szétfutottak, elhagyták Őt, de

megbánták gyávaságukat, hitetlenségüket, s a föltámadás után kitartottak az imában, a Szentlélek várásában, naponta vagy gyakran erősítve magukat a szentséges Vérről. S a Szentlélek vétele után szétozoltak, hirdetve Krisztust, hogy életüket adják érte, aki érettük életét és vérért föláldozta.

II. pont: A szentmise.

Az utolsó vacsora fenséges jelenete naponkint megismétlődik templomainkban, az Anyaszentegyház fölszentelt papjai helyettesítik Krisztust. Sőt ennél többet látunk: Krisztus keresztáldozatát szemléljük oltárainkon. Urunk szentséges halála újul meg titokzatosan, naponta, világszerte. Körülbelül 300.000 pap mutatja be a vérmélküli áldozatot s változtatja át a bort Krisztus szavaival az Ő drága Vérvé – az egész világ üdvéért, minden lélek javára, aki részt akar venni az Ő végtelen érdemeiben, s oly mértékben nyeri el a szent

Vér kegyelmeit, amennyire vágyódik utána, lelkét erre előkészíti, vagyis tesz róla, hogy alkalmas legyen a szentséges áldozat, a szent Vér mérhetetlen kegyelmeinek befogadására. – Úrfelmutatás van. Hálával és csodálkozással nézem, hogy az alter Christus – a pap hogyan változtatja át a bort szent Vérré. Talán hallom s vele együtt mondom az átváltozás szent ígét: Ez az én Véremnek kelyhe, az új és örök szövetségé, a hit titka, mely érettetek (apostolaim, papi lelkületi aráim, híveim, gyermekeim) és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. – Most a pap felmutatja a kelyhet, mintegy azt mondja: Nézzétek híveim, itt van Krisztusnak valóságos szent Vére, mely a szent keresztfán őt szent Sebéből kiömlött a bűnös földre. Mélyen leborulva imádom lelkünk váltságdíját és mondom: Mennyei Atyám, följajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus drágalátos Vérét bűneimért elégtételül és az Anyaszentegyház szándékára. Áldjad én lelkem az Urat és min-

den, ami benne van, az Ő szent Véré. Egész szívemből, minden erőmből imádom, dicsérem, dicsőítem és engesztetem üdvösségünk drága árát. Jézusom szentséges Véré, följánlom a tisztítótűzben szenvedő lelkekért is.

Ó, hogy szeresselek, Jézusom, a legnagyobb ajándékokért, mely életedbe került! Mit adjak Neked viszont, hogy végtelen értékű Véred – életed árán megmentettél az örök haláltól, örök pokoltól s megszabadítottál gonosz hajlamaimtól, s az életszentség magas fokára akarsz általa segíteni? Ezentúl már egyedül Neked élek s nem kívánok mást, csak szeretetedet és kegyelmedet, amelyet szentséges Véreddel oly bőségesen kiérdemeltél nekem és lelkembe öntöttél. Imádlak Téged, Krisztusom és áldalak mindörökké, mert kereszted és Véred által megváltottad a világot és a test rabságából – a Te képedre teremtetted lelkemet! Ámen.

IX.. Elmélkedés

A szent Vér az oltáron.

I. Előgyakorlat: Lelki boldogsággal nézem a szent Vért a kehelyben, amint a pallával betakarva pihen az oltáron.

II. Előgyakorlat: Kérem a kegyelmet, hogy megérthessem, mit mond lelkemnek ez a titok? – a) A drágaságot, a kincset el szokás rejtetni. A legnagyobb titok s egyszersmind a legnagyobb érték a földön a szentmise, az Úr szent Teste és Vére. De el van rejtve. (Alázatosság.) – b) Éppen mert annyira rejtett, azért a földön kevesen ismerik. (Engesztelésre utal.) – c) Én meg akarom ismerni, szeretni és birtokomba venni (Tetterős szeretet.)

I. pont:

Mily nagy tűz árad abból a letakart kehelyből felém! A Szentlélek tüze, szeretete, a szent

Szív üdvözítő szerelme. S vajon állhat-e valaki nagy tűz mellett a nélkül, hogy fölmelegednék, fölgyulladna? (Kempis.) Itt a szent Vér közelében nem lehet érzéketlen a szív, ha hittel imádja Krisztus Vérének. Szükségképen érezni fogja a Szentlélek tüzeit Jézus Szíve Véreből feléje áradni. Ó, Jézusom szent Vérének tüze, szerelme, gyújts fel engem! Ó, drága szent Vér, ihless meg engem! Erősíts meg engem. A szent Vérben elrejtett Szentlélek, világosíts meg engem! Adj kitartást, hogy állhatatosan imádjam az oltáron letakart, elrejtett szentséges Vért!

II. pont:

Krisztus szent Testét a keresztről mély tisztelettel levették, megmosták, tiszta gyolcsba göngyölték s az imádó szeretet gyengédségével teljesen új sírba elhelyezték. De hol a szentséges Vér? Utolsó cseppig kiömlött a bűntől megátkozott földre; az magába szívta s

így általa meg lett szentelve. – A szentek véré-
nagy tisztelettel őrzik. – Jézusnak minden
vércseppjét fel kellett volna fogni, de Ő nem
így akarta. Mint az egyházi ének mondja: Ő
az, aki megvetette Véré-t-testét éretted, senki
soha nem szeret úgy, mint Ő téged szeretett! -
Csak annyit engedett meg, hogy Veronika
kendőjén s Pilátus lépcsőjén (a Sancta Scala-
n) tisztelhessék a hívek a Sebeiből kifolyt
Vérét. – Míg szent Testét Úrfelmutatáskor
minden hívő lélek láthatja s a monstranciában
a magasba kiteszik, a szentséges Véré-t a
miséző papon kívül senki sem láthatja; mint
ilyet külön imádási órában az oltárra kitéve
nem imádhatja. Szentáldozásnál is azt
mondjuk: Vettem az Úr szent testét, s
elfeledjük, hogy drága Véré-t is vettük lelkünk
üdvére és előhaladására.

Ó, Jézusomnak drága, alázatos Vé-re, imád-
lak, engesztellek, mindazok helyett is, akik
elfelejtenek, mellőznek. Jézusom alázatos

szent Szívének alázatos Vére, tégy engem kicsinnyé, igénytelenné, elrejtetté. El akarok tűnni az emberek szeme elől, hogy annál inkább egyesülhessek Veled a szent magányban. – Maradjatok énbennem! – Egyedül ezt kérem, erre törekszem szent, lelkes, tüzes, tetterős szeretettel s remélem, hogy megnyerem, mert a szeretet mindent legyőz a Kedvesért! A szeretet a halálnál is erősebb; ki választhat el engem Krisztus szeretetétől! Ámen.

Rövid elmélkedések a szent Vérről.

I.

„Testet alkottál nekem. Akkor mondtam: Íme, eljövök” (Zsid. 10, 5-7)

Ím jövök, íme adom magam. – Testének életét, a szentséges Vért már a Szűzanya ölében fájdalommal ontja Jézus. Mily ajándék ez! Már most halottá teszi drága szüzi életét – mert a lélektől elvált vér halott. Fájdalommal adja értünk az istenséggel egyesült legszentebb Véré. Mily mérhetetlen szeretet kell ily odaadáshoz. Éppoly mérhetetlen az áldás, a megszentelő, megváltó erő, amely belőle árad. – Miképpen imádja lelkem Megváltóm e hajnali áldozatát? – Kitárom lelkemet, kiüresítem az önmegetagadások, áldozatok kinyitó, égető fájdalmaival, hogy elhelyezhessem benne Vére hullásából fakadó kegyelmeit a lelkek javára, engesztelésül, hogy sem én, sem anynyian mások életünk hajnalán nem engedjük

gyümölcsöt teremni az Ő Véré, nem voltunk Isten imáadásában hajnali áldozatok.

II.

„Vágyva-vágytam ezt a húsvéti vacsorát enni veletek.” (Lk 22,15)

Isteni Megváltónk az utolsó vacsorán menyasszonyának, Egyházának kezébe adja szentséges Testét és drága Véré. Kívánva-kívánja azt megtenni, mielőtt szenvedne. Kívánja szerelmének ünnepi boldogságában odaadni mindenét! Ó Jézusom, szerelmed csodálatos mindenhatósággal működik! Vérednek mily csodálatos ereit nyitod meg! Ki ne látná, hogy ebben a csodában megújul lelkünk viszonya az örök Atyához: új és örökké tartó szövetségre lépünk Vele szentséges Véredben. Mily megnyegző ez! Ó Jézusom, megsemmisülve borulok lábaidhoz, Szívedhez. Élni akarom ezt az új szövetséget szentséges Véredben. Szakítani akarok a bűnnel, a legkisebbel is, - imádással

akarom Vérednek áradatát lelkembe engedni
bűneim bocsánatára. Meg akarom tisztelni
végtelen szerelmedet nagy bizalommal szent-
séges Véred gyümölcs-termésének várásában,
– hiszen mindenhatóságod nem vár tőlünk
mást, mint ezeket. Éljen bennem, drága szent
Vér, Te Istennel egyesítő édes, új Szövetség!

III.

„És lőn az Ő verejtéke, mint a földre hulló
vérnek cseppjei.” (Lk 22,44)

Jézus Szívében a hálátlanság és hűtlenség
tőrével hagyta el az utolsó vacsora termét. Ki-
ment az Olajfák hegyére, hogy bűneinket ma-
gára véve megkezdje megváltói Lelkének,
Szívének haláltusáját. Most halálos fájdalom-
mal érzi, hogy kik azok, akiket oly végtelenül
szeret, hogy mind bűnösök, akik Szívére bor-
zalmas bűnök öldöklő súlyát rakják. Érettük
akar vezekelni, – de emberi természetében

nagy félelem fogja el. Imádkozik: „Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár...” Szerelmének végső erőfeszítése győz, de e szerelmi aktus ismét vérével jár! – Ó Jézusom, imádom szentséges Véredet, amely irántunk való szeretetenednek mindig legmélyebb megnyilvánulásaképpen folyik. Imádlak azok helyett is, akik nem veszik észre, nem engedik lelkük szeretetének oltárára folyni szentséges Véredet. Jézusom, szent Véred tiszteletében, imádásában nem akarok alvó tanítvány lenni.

IV.

„Pilátus fogta Jézust és megostoroztatá.” (Jn 19,1)

Isteni Megváltónk az Olajfák hegyén átengedte Magát érettünk az előrelátott kínokra. a hóhérok kezében az ostorozó oszlopnál, megalázottságánál, kínjainál csak Szívének szeretete nagyobb. Szent Vére már pataokban folyik,

a föld issza és a durva poroszlók ruhája. Mily megmérhetetlen megalázódás, mily kimondhatatlan fájdalom! Ő itt is Atyjára és a lelkekre tekint, akiket szeret. Szívében nincs visszavonás: minden sebéből adja a vért a legszelídebb, legalázatosabb, legszeretőbb odaadással. Ó Jézus, Jézus, ó lankadt Jézus, Istennek vérző Fia! Tűrés példája! Szentség formája! Ó lelkünk drága díja! Mi az én életem, mi az én türelmem, mi az én önmegtagadásom, ha Reád tekintek?! Semmik ezek, mert nincs bennem elég szeretet. – Ó Jézusom, szentséges Véredre kérlek, segíts, hogy ne térjek ki az önmegtagadások alkalmai előtt, ne panaszkodjam soha semmi fájdalom miatt, hanem példád szerint Atyámra és a lelkek üdvére gondolva hős legyek. Ámen.

V.

„A katonák pedig tövisekből koronát fonva fejére tévék.” (Jn 19,2)

Igen, a szeretet Királya ilyen koronát választ, amelyet fájdalommal és vérhullással visel. Ezt a koronát tartja Ő méltónak bűnös lelkünk iránti szeretetében. Akarja, hogy nézzük Őt e megalázottságában, hogy kiégjen szívünk, fejünk, minden hiú nagyra törtetés, s tudjunk példájától lelkesülve a szeretetben és igénytelenségben nagyok lenni. Ó Jézusom, aki kínszenvedésed idején az irántad tanúsított részvétet és hálát mindig a kegyelmek áradatával jutalmaztad, aki Veronikának is a legdrágább emléket adtad véres Arcod letörléséért – figyelmeztetve bennünket arra, hogy Te, ó isteni Megváltónk, Véreddel fested lelkünkbe a Tehozzád való hasonlóságunk képét – alázattal kérünk, adj nekünk a hálaadásban érzékeny szívet. Add, hogy drága Véred minden cseppjét szent Szíved szándékai sze-

rint felhasználjuk lelkünk szentségének kialakítására. Ámen.

VI.

„Azután keresztre feszíték Őt.” (Mk 15,24)

Jézus fölérv a Kálvária hegyére, szenvedései tetőpontjának színhelyére, odanyújtja kezét és lábait, hogy a vasszegek megnyissák szent Vérenek négy folyamát. – Ó édes Megváltóm, bármilyen sokoldalú látványt ad ellenségeid gúnyolódása, hóhéraid kegyetlensége, csak egyet tudok látni ismét, a Te érthetetlen, végtelen szeretetedet! E szeretet fényében látom önmagam és bűneimet. Bűneim lemosó fürdője Véred áradata. Jézusom, tisztíts meg engem, moss meg engem! Járja át lelkem földjét e termékenyítő, szentséges négy folyam. – Hadd lehessen szentséges Véred vak eszköze. Tudom, hogy mi, kik végtelen jószágodnak, megváltói Szívednek drága

ajándékát hálás lélekkel imádjuk, minden áldást és kegyelmet megnyerünk Tőled; de milyen sokan vannak, Jézusom, kik semmibe sem veszik irgalmas szereteted erőfeszítéseit! Ezért kérek, tégy engem vak eszközöddé, hogy lehessen szenvedéseim, örömeim és egész életem által szentséges Vérednek a lelkekbe vezető csatornája. Ámen.

VII.

Jézus három órán át függ a kereszten.

A keresztfölállítása új, nagy kínokat okoz Jézusnak, sebeiből zuhog a szentséges Vér. – Ide jöjjenek azok a bűnös lelkek, akik úgy érzik, hogy a leghathatósabb gyógyszer szükséges betegségeikre. Állítsák lelküket a kínjában elbágyadt Jézus szentséges Vérének zuhagta alá. Hozzák őket ide mások a szeretet hordágyain, és tegyék le itt a keresztfal alatt. Az isteni Vér fürdője csodákat művel! Jézusom,

álmélkodom odaadásodon mennyei Atyád akarata iránt vérnek, kinnak örömeiben. E hosszú, kínos elvérzéssel életszentségünk állhatatosságát szerezted meg. Háromórás haldoklásod erőt ad nekünk önszeretetünk elleni hosszú küzdelmünkben és védelmet ellenségünk minden támadása ellen. – Ó Jézusom, milyen szeretetreméltó vagy így, ég és föld között függve! Vértől, láztól elhomályosult Isteni tekintettel aggódva keresel, vajon nézlek-e? Vajon föltekintek-e Reád, az én Szabadítómra? Ó igen, Jézusom, nézlek – résztvevő hálás szívvel nézlek! Te vagy az én lelkem egyetlen reménye és üdve! Jézusom, tekintetteddel tartsd fogva lelkemet, szívemet, hogy utánozzalak hősi átadásodban, életem utolsó leheletéig. „Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!...”

VIII.

„Egyik katona lándzsával megnyitá oldalát, melyből legottan vér és víz jöve ki.” (Jn 19, 34)

A szeretet Királya akarta, hogy utoljára, mielőtt minden beteljesedett, valaki ily égbekiáltó módon megjelölje szent Szívét, a megváltáshoz szükséges erő és szeretet túláradó forrását. Akarta, hogy e szentséges forrás az utolsó cseppig kiürüljön, kimerüljön... Isteni Jézusom, úgy függsz ott a kereszten, mint kisajtott szőlőfürt! Ó lelkünk gyönyörűsége, miért adod nekünk e legédesebb bort, szentséges Véredet ilyen bőségben, hiszen szereteted legkisebb parányát sem tudjuk méltóan visznózni! Ó Jézus nagylelkű Szíve, alakítsd szívünket a Tiedhez hasonlóvá. – Jézusom, bűnimmel sajgoltam Véred, az én vétkem volt a Szívedet átszűrő lándzsa, – de Véred utolsó sötét cseppje arcomra freccsent, meggyógyí

totta lelkem szemét, s akkor láttam, hogy a szeretet Királyának szerelmét vetettem meg. E szent Vér kegyelme fénnel árasztotta el lelkemet, átalakította szívemet, és íme, boldogan hirdetem Szíved Vére győzelmét! Jézusom, segíts, hogy buzgón fölhasználjam az apostolkodás alkalmait, amelyekben Szíved és Véred tiszteletére buzdíthatom a lelkeket.

IX.

„Íme, én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig.” (Mt 28,20)

Jézus Szívének nem volt elég a kálvária áldozata. Amilyen csodálatosan föltámadt Ő maga a sírból, a Szentlélek ereje által, olyan csodálatosan indította életre Anyaszentegyházát, melynek az utolsó vacsorán átadta Önmagát az Oltáriszentségben, kínszenvedése csodálatos emlékében. Az idők végéig föl akarja áldozni Magát a föld összes oltárain,

hogy végtelen szeretetének, halálának kegyelmeit e titokzatos megismétlődésben minden lélekkel mintegy személyesen közölhesse. A hívő és szerető lélek tehát valósággal és személyesen összetalálkozik a végtelen Irgalmas Szeretettel a szentmisében, aki őt szinte visszavonhatatlanul karjaiba zárja, hogy önmagával a legbensőségesebben és legcsodálatosabban egyesítse. Így a szentmiseáldozat a lelkek Istennel való egyesítésének misztériuma. akik nagyon mélyen hisznek e titokban, azok számára egészen különös módon „új szövetség” az Ő Vére által, az Ő Vérében. – Nincs addig elég hitünk, amíg a szentmise kegyelmi erőit magunkban, életünkben nem tapasztaljuk. Legyen a szentmiseáldozat a mi életünk központja is, amint Isteni Megváltónk életének középpontja keresztáldozata volt, úgyhogy cselekedeteink, szenvedéseink, örömeink és mindenünk az Ővében, az Ő megváltói halálában legyenek vágyban, akaratban s a kegyelem valóságában átélt egyesülés révén. Így

meríthetünk az Ő szentséges Vérének forrásából mindig új kegyelmeket, így érezzük Vérének erejét lelkünkben, amely erővel győzünk nagy harcunkban, így élhetjük a szentek egységének boldogító titkát Istenünk, Atyánk Szívén, imádással és csodálattal eltelve, hálás szeretettel égve a Szentháromság végtelen szeretetének oltárán! – Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk, mert szentséges Véred és áldozatod árán megváltottál bennünket. A Szűzanyával, az ég boldog lakóival egyesülve hálálkodom és örülök előre az üdvösség kegyelmének, annak az örök boldogságnak, amelyet ők már élveznek. Tarts meg szereteted karjaiban, én Istenem, Atyám és Minde-nem! Ámen.

Imádság a szent Vérhez

Isteni megváltóm, szeretetreméltó Jézusom, aki végtelen szeretettől dobogó Szívednek minden csepp Vérért odaadtad értünk kínszenvedésed áldozatában, és aki irgalmas szeretetnek mérhetetlen csodáit műveled a minden pillanatban megújuló áldozati Vérben, alázattal kérünk, szentséges Szűzanyánk közbenjárására tedd meg, hogy isteni Véred megtisztító, megszentelő, üdvözítő erejében határtalanul bízzanak a lelkek. Különösen ihlesd erre azok lelkét, akiket az egyházi rend szentségének csodálatos hatalma által szentséges áldozatod és Véred áldásainak kiosztóivá tettél – az Atyának és Szentléleknek örök dicsőségére. Ámen.

KORDA
RANDOMIDEALPES